

als je
me kust,
proef je
waaraan je
ontsnapt

De keuze van Jozef Deleu

Stoel

Ik stond naast een tafel en het verontrustte mij dat ik zo alleen was en opeens hoorde ik het kloppen erg zachtjes weliswaar maar iets maakte zich kenbaar.

Het was zo subtiel dat ik moest knielen, zo vond ik de stoel en ik raakte het hout zoals je een tong raakt, ik legde mijn vinger in een nerf, het begon onmiddellijk te schemeren en dieren stonden om ons heen.

Inmiddels was ik al niet veel groter dan een speldenpunt en innerlijk dronken de stoel zond mij zijn gedachten, vrij technisch maar gevolgd door het ruisen van bomen voor even, een seconde of drie werd ik stoel. Het was zalig, zalig dat hout in mijn wervels! De klop in mijn been, een bestaan zonder bloed of gedachten. En stil te staan eeuwig. En opgetild. En altijd die functie en een innerlijk waaien van de bomen afkomstig.

Stamboom

Ik stam uit wortels van het eerste uur
voorouders onderhouden het bos dat ik ben
waar achterdocht woekert ontsteken ze vuur

Zwaluwen komen hier om te sterven
als de wind mild is hoor ik ze ingetogen zingen
tradities zitten in veren en vingers
ik tooi ze met alle twijgen die ik kan missen

Loop niet te hard over het bladerdek
grafkisten ontwaken in mijn takken
brandhout dat oplaait
als je beloftes door mijn bladeren vlecht
blind tastend naar een ingang zoekt

In mijn stam de ringen van mijn grootmoeder
rijp voor je aanzoek dat ik nooit zal aanvaarden
onder mijn schors bewaar ik de as
van de oorlogen die ze overleefde
het kraambed en het koloniale verleden
als je me kust proef je waaraan je ontsnapt

Betreed mijn mos en trek je zorgeloos in me terug
pas dan zullen de oude zielen tevreden sigaren roken
ik kan enkel kuchend tot je spreken
in deze houten taal die ik zonder verslikken
uit mijn moeders grondwater haalde

De wind gaat na verloop van tijd weer liggen

Uit niets komt de beschrijving, de verschrijving
de doorhaling

de uithaling, de terugkeer naar niets

zoals geluid dat uit zwijgen voortkomt, dat tot
leven komt, en dat uitsterft in zwijgen

zoals een spin die zijn web komt maken

het is een beschrijving van het inademen, het
inhouden van de adem, het uitblazen van de adem

de pier steekt diep in de zee
de wind steekt op, matig, krachtig, hard, stormachtig

een gek makende storm waar je rustig van wordt
voorbijrijvende wolken, voorbijrijvende wolken

de spin loopt van zijn web de draden na.

HEER VAN

Met honden jagen
op herinneringen,
maar als zij er een in het nauw gedreven hebben
en jij te laat komt
hebben ze die al uiteengescheurd,
maar als je snel bent
kun je de staart afsnijden
en de rest door de honden laten uiteenscheuren.

Je bent een heer van de herinnering
en loopt over velden
alsof ze van jou zijn,
of je kan zeggen dat je op een vos jaagt
als je vroeg in de ochtend
over het veld van een ander loopt
aan de rand van een bos.

Een oude man die op het veld werkt
vraagt: *waar is uw paard,*
waar zijn de honden?

De honden zijn de vos kwijtgeraakt
en jij de honden
en omdat je nooit geleerd hebt
hoe goed op een paard te zitten
ben je afgestapt.

De heer van de honden
is nog steeds bij de honden,
en zal hen naar huis brengen,
de weg naar huis
is de enige die het paard nog kent.